

Indkvarteringsoperatørernes oplysninger om ansøgerens helbredsforhold vil typisk omfatte skriftlige oplysninger udarbejdet i forbindelse med sundhedskonsultationer og -behandling. Der kan være tale om materiale udarbejdet i forbindelse med den medicinske modtagelse samt ansøgerens journal. Det afgørende er, om indkvarteringsoperatøren er i besiddelse af oplysningerne, og også de oplysninger, som operatørerne har indhentet eller modtaget fra personer uden for indkvarteringsystemet, er derfor omfattet.

Indkvarteringsoperatørerne sørger efter aftale med Udlændingestyrelsen for, at alle asylansøgere under opholdet her i landet har adgang til sundhedsbehandling ved akut opstået sygdom samt til visse typer ikke-akut sundhedsbehandling. Alle øvrige typer af ikke-akut sundhedsbehandling skal godkendes af Udlændingestyrelsen. Har Udlændingestyrelsen behandlet en ansøgning om godkendelse af en given sundhedsbehandling, vil de akter, der er indgået i styrelsens behandling af sagen, også være omfattet af de oplysninger, som Integrationsministeriet har adgang til i forbindelse med en udlændings ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Til nr. 5

Efter indfødsretslovens § 8 A kan den, der i forbindelse med sin erhvervelse af dansk indfødsret har udvist svigagtigt forhold, herunder ved forsærligt at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie relevante oplysninger, ved dom frakendes indfødsretten, hvis det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen.

Ved lov nr. 311 af 5. maj 2004 om ændring af indfødsretsloven (Ændring af reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring samt indførelse af ny bestemmelse om frakendelse af dansk indfødsret) indførtes en ny bestemmelse i indfødsretslovens § 8 B, hvorefter den, som dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs, jf. § 8 B, stk. 1. Er en person i udlandet straffet for en handling, der efter stk. 1 kan medføre frakendelse af dansk indfødsret, kan indfødsret frakendes i medfør af straffelovens § 11, jf. § 8 B, stk. 2.

Efter indfødsretslovens § 8 C kan en person ikke støtte ret på at have haft dansk indfødsret, når den pågældende er frakendt indfødsretten i medfør af § 8 A eller 8 B. Det gælder dog ikke, i det omfang retsforholdet vedrører tiden før frakendelsen. Indfødsretslovens § 8 C indebærer, at personer, som er frakendt

dansk indfødsret, ikke kan påberåbe sig bestemmelser, som giver særlige rettigheder m.v. til tidligere danske statsborgere.

Efter udlændingelovens § 9 d gives der opholdstilladelse til en udlænding, som tidligere har haft dansk indfødsret, medmindre udlændingens danske indfødsret er frakendt ved dom efter § 8 A i lov om dansk indfødsret.

Det foreslås, at § 9 d præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at også frakendelse af dansk indfødsret ved dom efter indfødsretslovens § 8 B er til hinder for meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 d. Dette gælder både ved frakendelse efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, og ved frakendelse efter straffelovens § 11, jf. indfødsretslovens § 8 B, stk. 2.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af bestemmelsen i udlændingelovens § 9 f om opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.fl. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 427 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn, herunder begrænsning af adgangen til familiesammenføring med børn for personer, der er dømt for seksuelle overgreb eller vold m.v. mod børn, skærpe af betingelserne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.v., begrænsning af adgangen til ægtefællesammenføring for personer, der er dømt for vold m.v. mod en tidligere ægtefælle eller samlever, m.v.).

Før indsættelsen af § 9 f blev opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.fl. efter praksis meddelt efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvorefter der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4, skal opholdstilladelse efter stk. 1 være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 6, indebærer, at ansøgning om opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.fl. – som det gjaldt før indsættelsen af § 9 f, hvor denne type opholdstilladelse blev meddelt efter § 9 c, stk. 1 – skal være opnået inden indrejsen, og at ansøgning herom efter indrejsen ikke kan indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.